ది మోనిటర్

యం.ఐ.కిషన్

"ఒరే బయ్యిగా!" పిలిచాడు కాళయ్య.

నాగస్వరాన్నాలకించి పుట్టలోంచి నాగొచ్చినట్టు ఆ పిలుపుకి గుడిశె లోంచి బయటికొచ్చాడు బయ్యిగాడు.

వేపచెట్టు కింద బండరాయిపై భగవంతునిలా కూచొనివున్న కాళయ్య-సరిగ్గా భక్తుడివైపు భగవంతుడు చూసినట్టే బయ్యిగాడివైపు చల్లగాచూశాడు. ఎవరివైపు ఎప్పుడు చల్లగా చూడాలో, ఎవరివైపు ఎప్పుడు ఎర్రగా చూడాలో-అతడికి ఉగ్గుపాల నాడే అబ్బిన విద్య! ఆ విద్యలో అతడి కెవ్వరూ సరిరారన్నది కల్తీలేని నిజం!!

భగవంతుని దర్శనంతో బయ్యిగాడి వెన్ను విల్లులా వొంగింది. చేతులు్రెండూ కంఠంవద్ద కలుసుకున్నాయి. "దండం చామి!" భక్తుడు భగవంతుని పాదాల చెంత కూలబడ్డాడు.

"మనం ఇవ్వాళ వేటకెళ్ళాల్రా!" చుట్టంటించుకుంటూ అన్నాడు కాళయ్య. ఆ అనడంలో 'నువ్వు సిద్ధంగా వుండాల్రా!' అనే ఆజ్ఞ.

"అయ్యబాబోయ్!" అదిరిపడ్డ బయ్యిగాడి చేతులు ... డి గుండెల మీద కొచ్చాయి. "... నలో మను సుల్ని దినే పులి ...తున్నదిగద చామీ! మనల్ని ...క తింటా దేమో! వదు...వ... చామీ!" బయ్యిగాడి కళ్లలో రె... వలాడుతూ భయం!

కాళయ్య మాటల్ని ...డు తొలిసారిగా వ్యతిరేకిస్తున్న ...ందర్భమది! ఇంకొకందుకూ ఇంకొకందుకూ అయితే కాళయ్యను వ్య...తిరేకించగల దమ్ములు వాడికుండే...కావు. కానీ, ప్రాణాలతో చెలగాట...మాడమంటే ఎవడు మాత్రం వ్యతి...కించకుండా వుండగలడు? వుండ...డు. కాబట్టే వాడూ వ్యతిరేకించాడ...-అన్నాళ్ళకి .. తొలిసారిగా .... తా...నా ఓ మనిషిలా!

"థూ పిరికి కొడకా!" కాండ్రించి ఉమ్మేసిన కాళయ్య కళ్ళల్లోంచి దానిమ్మ ముత్యాలు రాలాయి.

వాటిని చూసి భ...పడిపోయిన బయ్యిగాడు-అప్పుడే ...నకాలిమీద కెక్కిన ఇండియా ...ని పక్కన పడున్న ఎండు పుడకతో కిందికి దించుతూ తల దించుకున్నాడు. వాడిలోని ఆ మారును గమనించి. వాణ్ణి భయపెట్టకూడదనుకుని దానిమ్మ ముత్యాలను మెదడులోకి లాగేసుకుని, వాడివైపు సౌమ్యంగా చూశాడు కాళయ్య. చూసి—

"పిచ్చి.. కొడకా! పక్కన నేనుండగా నీకెందుకురా భయం? మొన్న మనం కొడితే దెబ్బతిని పారిపోయింది చూడూ....అదే వేటాళ్ళేక ఇలాగ తయారయ్యుంటుంది. దానికతేంటో మన మీరోజు తేల్చిపారేయాల. నువ్వేం భయపడకు. నేను పక్కనుండి నిన్ను పులికప్పగిస్తాన్రా ?!" అంటూ ఆప్యాయంగా వాణ్ణి దువ్వేడు.

కుక్కకన్నా విశ్వాసంగల జంతువు బయ్యిగాడు! కాళయ్యను వ్యతిరేకించడానికి ఈసారి వాడికి నోరు పెగల్లేదు. గంగిరెద్దులా బుర్రాడించాడు-అలాగే నన్నట్టుగా.

"శభాష్! అలా గుండాల్రా మనిషంటే!" కాళయ్యలోని ఉత్సాహం బయ్యిగాడి వీపుమీద చరుపై మెరిసింది.

"సాయంత్రం మూడింటికల్లా నా దగ్గర కొచ్చెసెయ్!" ఆరిపోయిన చుట్టను చెవిలో దోపుకుంటూ లే...నించున్నాడు కాళయ్య.

బయ్యిగాడి బుర్ర మరోసా... ఊగింది!

* * *

ఒక్క బయ్యిగాణ్ణే కాదు, ఆ కో... లోని కొండోళ్ళందర్నీ (గిరిజ... లందర్నీ) గంగిరెద్దులా ఆడించగ... నేర్పింది కాళయ్యకు. నిజానికి ... నేర్పుండబట్టే పట్నంలో పు... పట్నంలో పెరిగిన కాళయ్య ప... లోని వ్యాపారాన్నొదులుకుని ... కొండల్లోకొచ్చి స్థిరపడిపోయాడు.

పదేళ్ళ(క్రితం చింతపండు కొ... గోలుకి ఆ కోనకొచ్చిన కాళయ్య-- అక్కడి గిరిజనుల అమాయకత్వాన్నీ, అక్కడి అటవీ సంపదనూ గాం..., ఈ కొండోళ్ళనీ కొండల్నీ నమ్ము... కుంటే పట్నంలోని తన పెం... టింటిని బంగారపుమేడగా మార... డానికి ఎంతోకాలం పట్టద... కున్నాడు. అలా అనుకున్న వెంట... అటవీశాఖలో ఎమ్.ఎఫ్.పి కాంట్రా... క్టరుగా దూరి, అక్కడే సిరప... పోయాడు.

కుంటకు చేరువుగా ఓ బలమైన గాటను పాతి, దానికి ఓ బలిసిన దున్నను కట్టి, సాయంత్రం అయిదయేసరికల్లా మాటుమీద సిద్ధంగా కూర్చున్నారు కాళయ్య, బయ్యిగాడూ-ఏక్షణానైనా రాగల పులి కోసం ఆత్రంగా, ఆశగా ఎదురుచూస్తూ.

ఎమ్. ఎఫ్. పి కాంట్రాక్టరం... అటవీశాఖవారి భాషలో మైన... ఫారెస్ట్ ప్రొడ్యూస్ కంట్రాక్టర... అర్థం. ఆ అడవిలో పండే చిం... పండు, కరక్కాయలు, ఉసిరికాయల... ముష్టికాయలు, కుంకుడుకాయల... సారపప్పు, అడ్డాకులు ఇత్యాదుల... చిల్లర ఫలసాయాన్ని కొండో... దగ్గర్నుండి కొనుగోలు చే...

పట్నంలో అమ్ముకునే హక్కు ఆ కాంట్రాక్టరుకుంటుంది. ఆహక్కును అటవీశాఖవారు ఏడాదికోసారి వేలానికి పెడతారు. వరసగా పదేళ్ళ నుండి కాళయ్యే పెద్దపాటపాడి, ఆ హక్కును సొంతంచేసుకుంటున్నాడు.

నిజానికి ప్రభుత్వంవారి నియమ నిబంధనలన్నిటినీ పాటిస్తే ఆ కాంట్రాక్టువల్ల పెద్దగా మిగిలేదేమీ వుండ[illegible]ు. అయితే కాళయ్య [illegible]తక నేర్పి[illegible]వాడు. ఏదో పేరుకి వ[illegible]మే ఎమ్.[illegible]ఫ్.పి కాంట్రాక్టరుగా [illegible]టూ 'తడ[illegible]తం' 'అంటించడం' 'ప[illegible]ంచడం' [illegible]ంటి తనకు తెలిసిన [illegible]కు అన్ని[illegible] వుపయోగిస్తూ, [illegible]ను త ర [illegible]ంచ కూడని స[illegible]ను కూడా అడవి నుంచి తరలి[illegible]స్తూ, కొండ[illegible]ళ్ళ కండల్లోంచీకొండ[illegible]ండెల్లోం[illegible] బంగారాన్ని పిండేస్తూ[illegible] ఈ పదేళ్ళలో పదితరాలకు సరిపడేంత సంపాదించేశాడు. అయినా అతడికి తృప్తిలేదు. అతడిలోని అంతులేని ధనపిపాస అతణ్ణి ఏనాడూ తృప్తి పడనివ్వదు. ఎంత సంపాదించినా యింకా యింకా సంపాదించాలనే యావ!

ధనదాహంతో పాటు యింకా వుండాల్సిన దాహాలన్నీ వున్నాయి కాళయ్యలో. ఆ దాహాలను తీర్చేందుకు బయ్యిగాడున్నాడు!

బయ్యిగాణ్ణి కాళయ్యకుడిభుజంగా పేర్కొనవచ్చు. ఉన్నది గొర్రె మెదడే అయినా, తన గూడేనికి పతేలు (పెద్ద) బయ్యిగాడు. అంచేత ఆ గూడెంలో వాడి మాటకు ఎదుర నేదిలేదు. గూడెంలోని కొండోళ్ళం దర్నీ కాళయ్యకి తొత్తుకొడుకుల్లా వినియోగిస్తుండటం-అంటే తక్కువ

ప్రతిఫలానికి ఎక్కువ చాకిరీ చేయి స్తూండటం, ప్రతిరోజూ కాళయ్యకి కావాల్సిన మందూ (కమ్మని కాపు సారా), మషాళా (విరిసీ విరియని కొండ కన్నెలు)లను సప్లయి చేస్తూం డటం బయ్యిగాడి బాధ్యతలు. ఆ బాధ్యతలను నెరవేర్చడంలో బయ్యి గాడి సిన్సియారిటీ ప్రత్యేకించి పేర్కొనదగది! ఓ నాడు.... సమ యానికి ఎవతీ చిక్కకపోవడంతో... తన కన్నకూతుర్ని కాళయ్య దగ్గరికి పంపించి, తన బాధ్యతను నెరవేర్చు కున్నటువంటి ప్రభుభక్తి పరాయ ణుడు వాడు! ఈ రోజుల్లో అంత సిన్సియారిటీ ఏ మనిషికుంటుంది? వుండదు. కాబట్టే—ఆ రోజు బయ్యి గాణ్ణి చూసి, 'నువ్వు మనిషివి కాదురా! మేలు జాతికి చెందిన కుక్కవి!' అనుకున్నాడు కాళయ్య.

కాళయ్య ఆ కోనలో కాలుపెట్టి నప్పట్నుంచీ అతణ్ణే నమ్ముకుని అతడి పాదాల చెంతే బ్రతుకుతు న్నాడు బయ్యిగాడు. అయితే అందు వల్ల వాడు బావుకున్న దేమీ లేదనే చెప్పాలి! కాళయ్యదగ్గర కొలువులో చేరకముందు ఎలాంటి గోచీపెటి ఎలాంటి చిరుగుల బొక్కా ధరించే వాడో....ఇప్పుడూ వాడొంటి మీద అలాంటి గోచీనే, అలాంటి చిరుగుల బొక్కానే! కాళయ్యదగ్గర కొలువులో చేరకముందు ఎలాంటి రాగి సంకటి తినేవాడో.... ఇప్పుడూ ప్రతిదినం వాడి కడుపులో అలాంటి రాగి సంకటే!!

మర్రిచెట్టులాంటి కాళయ్య నీడ నయితే యిస్తాడే గాని, తనతోపాటు మరొకణ్ణి యెదగనిస్తాడు? నివ్వడు నిద్రపోతున్న అయితే కాళయ్య తనను పిండుకు (దోచుకు) తినేస్తున్నాడన్న నిజాన్ని బయ్యిగాడు ఏనాడూ గ్రహించిన పాపాన పోలేదు. అంచేత వాడందుకు ఏనాడూ బాధ పడలేదు.

కాళయ్య దగ్గర లైసెన్సు లేని ఓ నాటు తుపాకీవుంది. అతడికి వేటలో మాంచి ప్రజ్ఞ కూడా వుంది. బయ్యి గాణ్ణి వెంటేసుకుని తరచుగా వేటకెళ్తుంటాడు. కణితి, జింక, దుప్పి మొదలైన జంతువుల్ని వేటాడి వాటి చర్మాల్ని, కొమ్ముల్నీ పట్నానికి చేరవేయడం కూడా అతడి వ్యాపారంలోని ఓ భాగమే!

ఇటీవలే చర్మాల అమ్మకానికి పట్నం వెళ్ళినప్పుడు కాళయ్యకో బడ్డూలాంటి ఆఫరొచ్చింది. చర్మాల వ్యాపారస్థుడు మస్తాన్ అన్నాడు కాళయ్యతో—"ఓ డబ్బున్న మారాజు పులిచర్మంమీద మోజు పడ్తున్నాడు సాయ్! ఎంత కావాలంటే అంతిస్తా నంటున్నాడు. పన్నెండు వేలకి బేరం కుదిర్చాన్నేను. దొరికేలా వుంటే చూడు మరి ... మా గొప్ప బేరమ్ము! పదిసీకూ, రెండు నాకూ...."

చాలాకాలంగా కోన ప్రాంతంలో ఓ పులి తిరుగుతున్నట్టు వినికిడి. కొట్టాలేగాని తన పంట పండినట్టే అనుకున్నాడు కాళయ్య.

వెంటనే కోన కొచ్చేసి, అనువైన ప్రదేశంలో మాటుగట్టి ఓ మేకను ఎరగా పెట్టి, బయ్యిగాడి సాయంతో ఆ పులిని కొట్టాడు కాళయ్య. కాని అది దెబ్బతిని, పావకుండా తప్పిం చుకు పారిపోయింది.

అలా గాయపడిన పులులు వేటలో తమ సహజ స్వభావాన్ని కోల్పోయి. మేనీటర్స్‌గా మారతా యంటారు. బహుశా అదే జరిగుం డాలి. మూడ్రోజుల క్రితం కోనకి దిగువనున్న పాలుట్లలో గడ్డికోసుకో డానికి వెళ్ళిన ఓ కొండోణ్ణి పులి పొట్టన బెట్టుకొంది. మర్నాడు ఓ దున్నను కూడా నంజేసింది. ఆ వార్త వెనువెంటనే కోనంతా పాకిపోయి, కోన వాసులందర్నీ భయభ్రాంతుల్ని చేసింది!

ప్రస్తుతం కోనలో అందరూ ప్రాణాలు గుప్పెట్లోపెట్టుకు తిరుగు తున్నారు. చీకటిపడ్డాక ఇళ్ళల్లోంచి బయటికి రావడానికి ఎవ్వరూ సాహ సించడం లేదు!

అటవీశాఖ వారు ఆ విషయాన్ని పైకి తెలిపారట. "రేపో మాపో స్టేట్ హంటర్సొచ్చి పులిని చంపే స్తారు. భయపడకండి అంతవరకూ మీరంతా జాగ్రత్తగా వుండండి" అంటూ కోన వాసులందరికీ ధైర్యం చెబుతున్నారు వాళ్ళు. ఆ మాట ఆరోజే కాళయ్య చెవిని సోకింది వాళ్ళెవరో వచ్చి ఆ పులి జోలికి పోకముందే తానే దాన్ని చంపేసి, పదివేలు మూటగట్టు కోవాలను కొన్నాడు. ఆ తాపత్రయంతోనే అప్పుడు బయ్యిగాడి దగ్గరకొచ్చాడు కాళయ్య.

అది మండు వేసవికాలం.

ఆ అడవిలోని చెరువులూ దొరు వులూ అన్నీ ఎండిపోయాయి.

ఒక్క కైటంకుంటలో తప్ప, ఆ ప్రాంతంలో మరెక్కడా మచ్చుకైనా ఒక్క నీటిచుక్క లేదు.

పులైనా, జింకైనా, దుప్పయినా– ఏజంతువైనా సరే...రోజులో ఏదోఒక వేళప్పుడు తమ దప్పిక తీర్చుకునేం దుకు ఆ కుంటకే రావాలి. వచ్చి తీరాలి. కనుక అక్కడ మాటుగడితే పులి చిక్కడం ఖాయమనుకున్నాడు కాళయ్య.

కాళయ్య ఆజ్ఞ మేరకు ఠంచనుగా సాయంత్రం మూడింటికల్లా వచ్చే శాడు బయ్యిగాడు. వాణ్ణి తోడ్కొని, వేటక్కావలసిన సరంజామాతో కైటంకుంటకెళ్ళి, కుంట పక్కనున్న ఎత్తైన చింతచెట్టుమీద మాటుగటిం చాడు కాళయ్య.

కుంటకు చేరువగా ఓ బలమైన రాటను పాతి, దానికి ఓ బలిసిన దున్నను కట్టి, సాయంత్రం అయి దయ్యేసరికల్లా మాటుమీద సిద్ధంగా కూచున్నారు కాళయ్య, బయ్యిగాడూ ఏ క్షణానైనా రాగల పులికోసం ఆత్రంగా, ఆశగా ఎదురుచూస్తూ.

చూస్తుండగానే పొద్దువాలింది! వాలినపొద్దులోంచి చీకటొచ్చింది. చిక్కబడింది!!

క్షణాలు నిముషాలౌతూ, నిమి షాలు గంటలౌతూ నింపాదిగా ముందుక్కదుల్తోంది కాలం.

చిల్లర జీవాలనేకం వస్తున్నాయి. దప్పిక తీర్చుకుని పోతునా యి కాని పులి మాత్రం రావడంలేదు.

అయితే విసుగనేది సామాన్యంగా వేటగాళ్ళ దరిచేరదు. చేరకూడదు కూడా. కాళయ్య, బయ్యిగాడు ఓపిగ్గా ఎదురుచూస్తూనే వున్నారు.

అలా అర్ధరాత్రి పన్నెండు దాటింది.

అప్పటికి కొద్దిగా విసుగు కలి గింది కాళయ్యకి. కానీ, ఆ వెంటనే ఆ విసుగును మటుమాయం చేస్తూ అతడెదురుచూస్తున్న శుభక్షణం వచ్చేసింది!

నీటికొరకు పులి రావడం అక్కడ ప్యారీమిఠాయిలా అగు పించిన దున్నను చూసి ఆనందంతో దానిమీదకి దూకడం, దున్న గుండె లవిసిపోయేలా రంకె వేయడం బయ్యిగాడి చేతిలోని ఫ్లడ్‌లైట్ వెలగడం, కాళయ్య చేతిలోని తుపా కీ పేలడం, తుపాకీగుళ్ళు పులి బుర్ర లోకి దూసుకుపోవడం. మూలిగే దున్న కూడా వ్యవధిలేకుండా పులి నేలకొరగడం- అన్నీ ఒకదాని వెను కొకటి క్షణాల్లో జరిగిపోయాయి!

—యన్. రవిశంకర్

కల్లా!

"రాత్రి నాకో కలొచ్చింది మీరు నేను నగల షాపుకు వెళ్లాంట!" చెప్తూంది విజయ

"కలలో మాట! ఇప్పుడెందు కులే" అన్నాడు లోకనాథం.

"చెప్పేది వినండి మీరు నాకు మంచి నెక్లెస్ కొని పెట్టా రట! హూఁ అప్పుడే అనుకున్నా ఇది కేవలం కలే అని" అంది విజయ

ఎ. ఎస్. ప్రసాద్‌రెడ్డి
(చిరుమామిళ్ల)

రెడీ ఫర్ ప్రాక్టికల్స్!

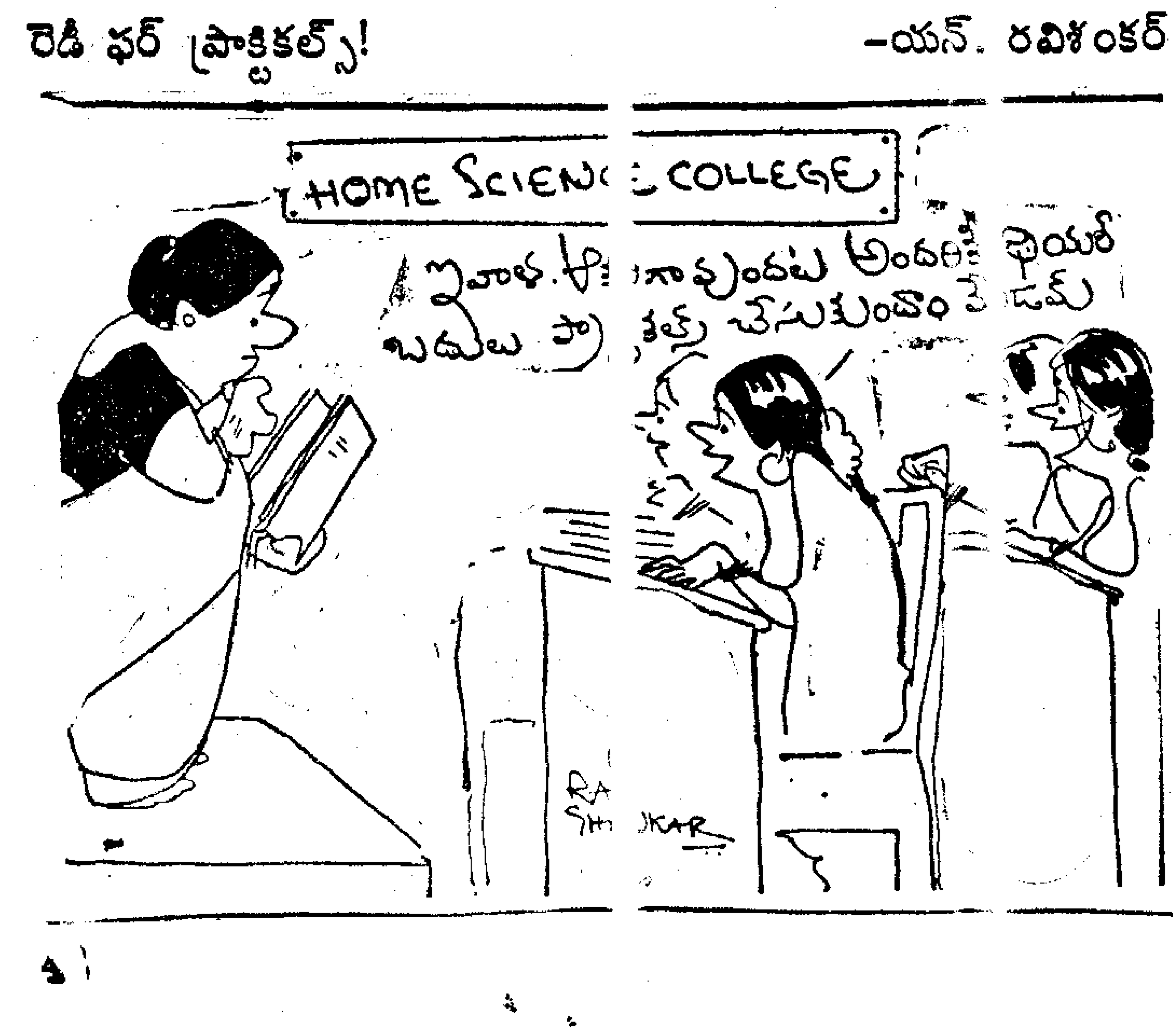

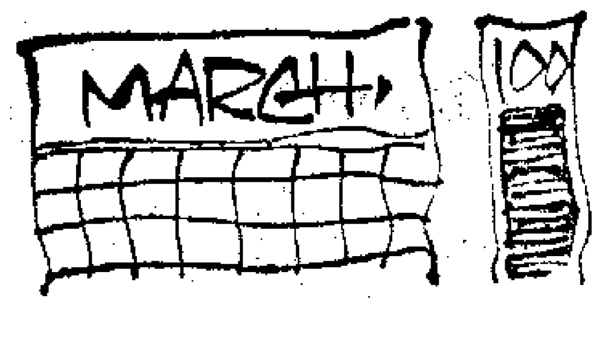

మార్చి

కొట్లో సరుకులు కొని వంద రూపాయల నోటిచ్చాడు సుబ్బారావు చలమయ్యకి

"చిల్లర లేదండీ! మార్చి తర్వాత ఇస్తాను" అన్నాడు చలమయ్య

"అలాగే" అని సాయంత్రం మళ్ళీ వచ్చాడు సుబ్బారావు

"మార్చి తర్వాత ఇస్తానన్నానుగా" అన్నాడు చలమయ్య

సుబ్బారావు తెల్ల మొహం వేశాడు

పి. ప్రసాద్ (అల్లూరుపేట)

కాళయ్య గుండెల్లో ఆనందం మయూరమై పురివిప్పింది! దాన్ని అణచుకోలేక బయ్యిగాణి కౌగలించేసుకున్నాడు!!

తెల్లవారేవరకు మాటుమీదే కూచోని, తెల్లవారేక పులి చనిపోయిందని నిర్ధారణ చేసుకొని, మాటు దిగి–పులి శవాన్ని అడవిలోకి ఈడ్చుకుపోయి, అక్కడే కక్కడే దాని చర్మాన్నొలిచి, శవాన్ని పాతేసి కుంటదగర పులివేట జరిగిన ఆనవాళ్ళేమీ మిగలకుండా మాయంచేసి పదిగంటలప్పుడు పులి చర్మంతో రహస్యంగా ఇల్లు జేరారు కాళయ్య, బయ్యిగాడూ.

చర్మాన్ని అటకమీది కెక్కించొచ్చి, చేతులుకట్టుకు నిలబడ్డ బయ్యిగాడి భుజం చరుస్తూ–"ఒరే బయ్యిగా! జాగ్రత్త! ఈ విషయం నీకూ నాకూ తప్ప మూడో వోడికి తెలీకూడదు. తెలిసిందా?" అంటూ వార్నింగిచ్చాడు కాళయ్య.

యథాప్రకారం బయ్యిగాడి బుర్ర గంగిరెద్దు బుర్రలా వూగింది!

* * *

ఆకస్మికంగా మందీమార్బలంతో తన యింటికి విచ్చేసిన అటవీశాఖ అధికారినిచూసి, మొదట ఒకింత గాభరాపడిపోయ్నా, ఆ వెంటనే తేరుకుని, గాభరాను కప్పిపుచ్చుకుంటూ "రండి రండి..." అంటూ సాదరంగా ఆహ్వానించాడు కాళయ్య.

అధికారి ఆ ఆహ్వానానికి ఎప్పటిలా మురిసి పోలేదు. కాళయ్యవేపు గుడ్డురిమి చూశాడు. "మేము నీ మర్యాదలకోసం రాలేదు. నువ్వు కోనలో తిరుగుతున్న పులిని చంపినట్టు తెలిసింది మాకు నిజమేనా?" గద్దించి అడిగాడు

"రామ. రామ." వినకూడని మాటేదో వింటున్నట్టు చెవుల్రెండూ మూసుకున్నాడు కాళయ్య. "ఎవడ్సార్ మీకు చెప్పింది? పులిమనుషుల్ని తింటున్నదని తెలిశాక భయంతో ఇంట్లోంచి బయటికి రావడమే మానేశాన్నేను. అలాంటిది నేను పులిని కొటడమా?!"

"డోంట్ బ్లఫ్. నీ నక్కజిత్తులు మాకేం కొత్తగాదు. నిజానిజాలు నిముషాల్లో తేల్చిపారేస్తాను. ఫారెస్టర్ .. కమాన్ వెంటనే ఇల్లుసోదా చెయ్యండి" ఆజ్ఞాపించాడు అధికారి

కాళయ్య నిలువు గుడ్లేసుకుని చూస్తుండగానే ఇల్లు సోదా చేయబడటం, పులి చర్మం దొరికిపోవడం జరిగాయి

"రామరామ అంటూ నంగనాచిలా చెవులు మూసుకున్నావే.. వాడుయు ...నా?" అరిచాడు అధికారి.

దొరవారు మన్నించాలి ఏదో కక్కుర్తి పడిపోయాను" చేతులు నలుపుకున్నాడు కాళయ్య.

"నథింగ్ డూయింగ్. మన్నించడానికి - పులిని కొట్టడమంటే సామాన్యమైన నేరమనుకుంటున్నావా? ...ట్స్ అవర్ నేషనల్ ఏనిమల్. పులిని చంపినందుకు శిక్షేమిటో తెలుసా నీకు?– పదేళ్ళు జైలు! .. మన్నించడం గిన్నించడం అనే ప్రసక్తే లేదు ఫారెస్టర్! టేక్ హిజ్ స్టేట్మెంట్." అధికారి లోని అధికారం అప్పుడే మూత తీసిన బీరుకాయలా పొంగింది.

"అంత అవసరమెందుకులెండి సార్ ఏదో మనుషుల్ని తినేపులేకదా-దాన్ని చంపడం నేరమెలా అవుతుందయ్యా కొని కొట్టేశాను ఏదో జరిగింది జరిగిపోయింది. సారు కాస్త శాంతిస్తే... మనం మనం అడ్జస్టయిపోదాం.." మరోసారి చేతులు నలుపుకున్నాడు కాళయ్య.

"యూ ...గ్రీ రోగ్! ఎన్ని గుండెల్రా నీకు!? మనం మనం అడ్జస్టయిపోదాం అంటావా? వాడ్డుయుమీన్ బై యిట్?" ఎంతో సిన్సియర్‌గా అనెస్ట్ ఆఫీసర్లా ఉగ్రనరసింహావతారమెత్తాడు అధికారి

ఆ అవతారాన్ని చూసి కాళయ్యేం భయపడి పోలేదు. అధికార్లుఎప్పుడు ఎలా ప్రవర్తిస్తారో అతడికి బాగా తెలుసు వార్ని ఎలా దువ్వాలో... ఎలా మచ్చిక చేసుకోవాలో – అంతకన్నా బాగా తెలుసు!

పైకి కనిపించని చిర్నవ్వు నవ్వుతూ తన కిటుకుల పంచాంగాన్ని తెరిచాడు కాళయ్య.

ఓ గంటసేపటి తర్వాత - తన అధికారాన్ని చాపచుట్టలా చుట్ట చంకన బెటుకుని, బరువెక్కిన జేబులతో .. పులి చర్మంతో .. తన సిబ్బందితో సహా వెళ్ళిపోయాడు అధికారి!

చర్మంవల్ల వస్తాయనుకున్న పది వేలూ పోగా, మరో పదివేలు నష్టం!

మండిపోయింది కాళయ్యకి

బయ్యిగాడు చెబితే తప్ప ఈ విషయం మూడోవోడికి తెలిసే అవకాశమే లేదు ... ఈ ఫారెస్టోళ్ళకి ఉప్పందిపోయిందంటే-అదివాడిపనే అయ్యుండాలి! ...తాడు వొలిచేయాలి ..కొడుక్కి! గొయ్యితీసి కప్పెట్టెయ్యాలి ... కొడుకుని..

కసుక్కున చుట కొరికి, లేచి నించున్నాడు.

* * *

"ఒరే బయ్యిగా!" పిలిచాడు కాళయ్య.

నాగస్వరాన్నాలకించి పుట్టలోంచి నాగొచ్చినట్టే–గుడిశెలోంచి బయటికొచ్చిన బయ్యిగాడు...

బయటున్న భగవంతుణ్ణి గాంచి, భక్తుడై వొంగి దండం పెట్టాడు!

"మనం పులిని గొట్టిన సంగతి ఫారెస్టోళ్ళకి తెలిసిపోయిందిరా..! ఎలా తెలిసిందో ఏమో. నిజం చెప్పు... నువ్వుగాని ఎవరికైనా చెప్పేవా?" కాళయ్య కంఠంలో నామమాత్రంగానైనా కోపపు ఛాయలు లేకపోవడంతో ధైర్యంగా నిజం చెప్పేశాడు బయ్యిగాడు— "మా ఆడదానికి తప్ప యింకెవరికీ చెప్పలే బాబూ!"

"పిచ్చి.. కొడకా యిలాంటి విషయాలు ఆడోళ్ళకి చెప్తే దాగుతాయట్రా? సర్లే.. అఘోరించావులే గాని, కుంకుడు పూత ఎలా వుందో చూసిరావాలి– అలా వెళ్దాం బయలేరు" అన్నాడు కాళయ్య.

వెంటనే బయల్దేరి... పోయాడు బయ్యిగాడు.

వ్యవహారాన్ని గోప్యంగా మటుబెటయడంవల్ల మేనీటర్ మరణవార్తను ఫారెస్టువారు అధికారికంగా వెల్లడించలేదు. అయినప్పటికీ ఎలాగోలా ఆ వార్త కోనంతా తెలిసిపోయింది.

అంతవరకూ ప్రాణాలుగుప్పెట్లో పెట్టుకు తిరిగిన కోన వాసులందరూ తిరిగి నిర్భీతిగా సంచరించ సాగారు.

కాని పాపం ఓ అయిదురోజులు గడిచే సరికల్లా వారు మళ్ళీ మొదటికే రావాల్సొచ్చింది!

పాలుటికి సమీపాన అడవిలో- చీల్చివేయబడి, చివికి, కుళ్ళిపోయి దొరికిన బయ్యిగాడి శవం మేనీటర్ ఇంకా బతికే వుందన్న నిజాన్ని కోనవాసు లందరికీ తెలియజెప్పింది! మొన్న చచ్చిన పులి నిజమైన మేనీటర్ కాదనీ, అసలైన మేనీటర్ యింకా బ్రతికేవుందనీ.. అందరికీ తెలిసిపోయింది అందర్లోనూ మళ్ళీ భయం బోటుచేసుకొంది. అందరి ప్రాణాలూ మళ్ళీ గుప్పెట్లలోకొచ్చేశాయి!

అటవీశాఖవారు ఈ సారి పైకి టెలిగ్రాం యిచ్చారు–పులి మరొకణ్ణి పొట్టన బెటుకుందనీ, ప్రజలంతా భయభ్రాంతులౌతున్నారనీ, వెంటనే వేటగాణ్ని పంపించాల్సిందనీ

టెలిగ్రాం వెళ్ళిన రెండో రోజు కల్లా వేటగాళ్ళొచ్చేసారు. కాని— వారి దగ్గర మనుషుల్లోంచి మేనీటర్ల్ని వేరుచేయు జల్లెడ లేదు. ✻

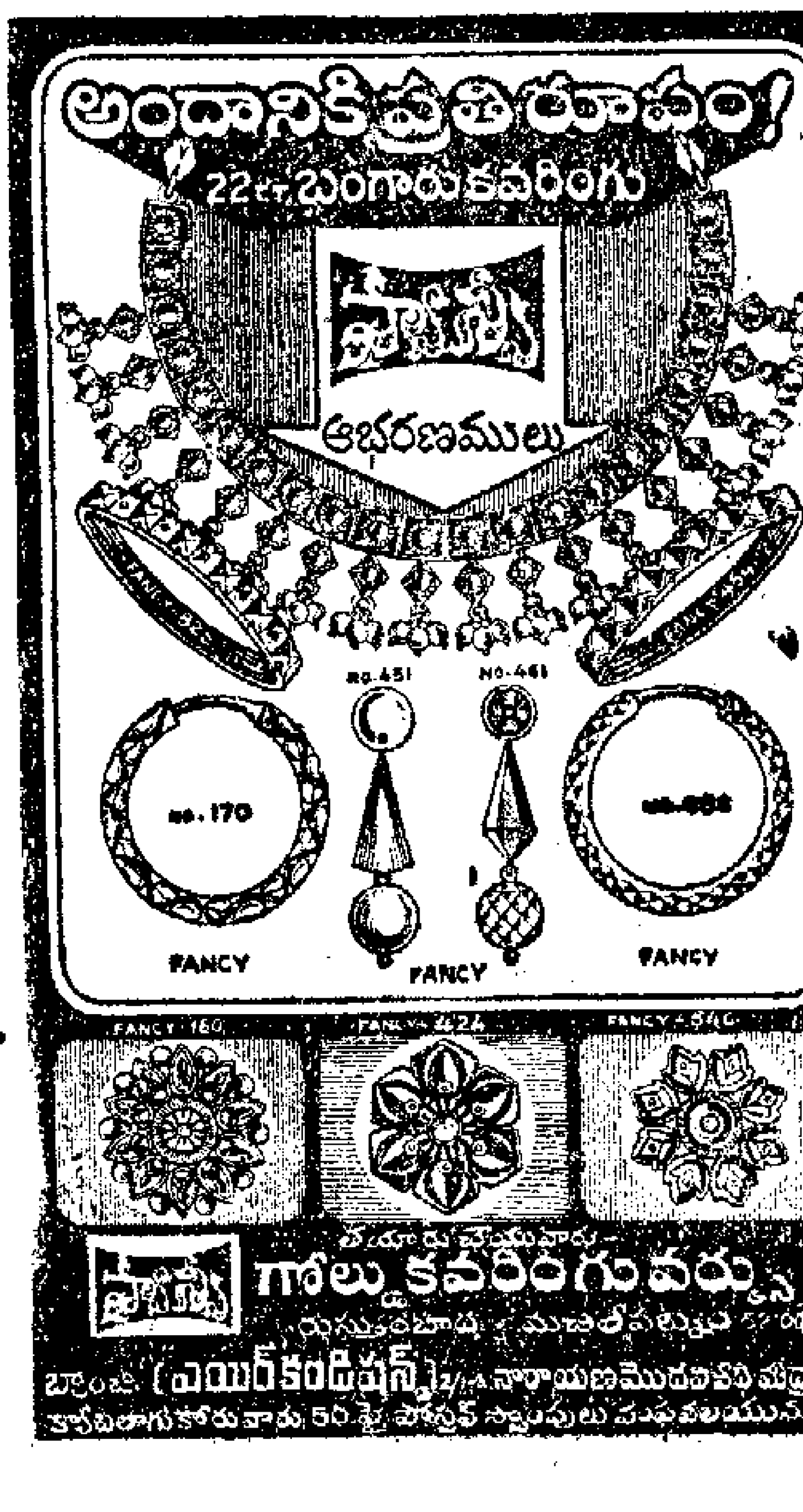

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో ఏజన్సీలు ఇవ్వబడును
VIJAYA ADVTG.